

Heidl György

(PTE BTK, Esztétika Tanszék, tanszékvezető egyetemi docens):

Mária Magdolna konverziója: patrisztikus értelmezések

János evangéliumában a feltámadás után azt mondja Jézus Mária Magdolnának: *Ne érints meg! Még nem mentem föl Atyámhoz* (J 20,14); Máté evangéliumában (Mt 28,9) viszont azt olvassuk, hogy a feltámadt Jézus lábaihoz borultak asszonyok. A két evangélium elbeszéléseinek eltéréseivel, a Mária Magdolnához intézett különös szavakkal, valamint Jézusnak Mária érintését elhárító, az asszonyok érintését viszont elfogadó, ellentmondásosnak tűnő viselkedésével számos egyházatya foglalkozott, mégpedig sokszor jelentősen eltérő magyarázatokat adva. Az értelmezők szükségképpen kitértek a feltámadás időpontjának és az azt követő események sorrendjének kérdésére, hiszen az evangéliumok időmeghatározásai között jelentős eltérések mutatkoznak. Ezzel összefüggésben megvizsgálták, vajon a sírhoz kenetet vivő asszonyok között egy vagy több magdalai Mária lehetett-e; s hogy azon asszonyok egyike, akik útközben leborultak Jézus lábához, azonos volt-e Mária Magdolnával, akinek a sírnál Jézus, úgy tűnik, kifejezetten megtiltotta, hogy megérintse. E tiltás (?) megértéséhez az atyák szerint figyelembe kell venni azt az eseményt is, amikor a feltámadt Jézus felszólította Tamást, hogy tapintsa meg a szögek és a lándzsa okozta sebhelyeket, hiszen felmerül a kérdés: miért engedi meg az asszonyoknak, hogy a lábához boruljanak, miért tiltja meg az érintést Máriának, és miért parancsolja meg a tapintást Tamásnak? Mit jelent tehát az érintés ezekben az esetekben? Hogyan értelmezzük Mária Magdolna különleges találkozását a feltámadt Krisztussal? Ezek azok a kérdések, amelyekre a patrisztikus magyarázatok segítségével a Szentírásból keresem a választ.